

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De æternitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

quo habitas, audiret, aut certe sermo tuus typo publico esset vulgatus; an non enim saltem Deus audit, qui pluris à te estimari debet, quàm omnes homines, & Angeli? An non ille in medio tui & illius, qui loquitur, consistit, repetitque suum illud; quos confertis sermones ad invicem?

Quintum est, dare operam, ut proficias in Spiritu, tunc enim in te locum habebit illud Eccl. 6. bonus homo de bono Thesauro cordis profert bonum; Ex abundantia enim cordis os loquitur. Item illud Ecclesiæ; Repleti sunt Spiritu Sancto, & ceperunt loqui magnalia Dei.

Sextum est, tollere radicem, quæ garrulitatis, & omnium vitiorum inde ortorum causa est. Hanc autem radicem indicat Thomas Kemp. l. 1. c. 10. dum ait; ideò tam libenter loquimur, quia per mutuas locutiones ab invicem consolari quærimus, & cor diversis cogitationibus fatigatum optamus relevari. Et multùm libenter de his, quæ multùm diligimus, vel cupimus, vel quæ nobis contraria sentimus, libet loqui, & cogitare. Ita ille. Stude ergo, nihil aliud quærere, & amare, nisi Deum, & S. Beneplacitum ejus, & totam garrulitatis, & filiarum ejus originem sustulisti.

Pro secunda Die.

MEDITATIO III.

DE ÆTERNITATE.

Punctum I.

Considera I. Quid sit æternitas; videlicet tempus sine termino, cujus diuturnitatem, ut vel obscure intelligas, finge membranarum magnitudine celo similem, numerisque novenarijs impletam; finge quoque ex altera parte post elapsos tot annos, quot illis numeris novenarijs comprehendantur, unicam guttulam maris, & hoc exhausto arenam unicam, & his etiam ablatis unicum folium arboris tolli aut annihilari; quantum spatium non interea intercessurum arbitraris, dum vel unica guttula auferenda esset, quid ergo senties de tempore, quod interea labetur, dum omnes guttule maris, arenulæ terræ, foliæque arborum (adde si placet, etiam atomos aëris) auferrentur?

Pp 3

Confide-

Confidera II. Si is, qui equum vendens, pro primo equo clavo tantum unum obolum, pro altero duplicatum, pro tertio quadruplicatum, & sic deinceps petijt, tantum nihilominus pretium ob 32. duplicationes (nam 32. erant clavi) petijſſe compertus eſt, ut etiam ditiffimus Empioz perſolvere equum non poſſet, quantum in cumulum excreſcent ut novenarij toties ſibi ſupperadditi, quoties ampliffimum omni ſpatium id fieri permitteret?

Confidera III. Quam digna ſit hæc ponderatio æternitatis, ut in ea frequentius nos occupemus, cum unicuique ſive pœnæ, ſive præmio non modicum pondus ſit additum quomodo proinde tu deinceps cum S. Davide cogitare antiquos, & æternos in mente habere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Si homines ægri, dum vel unica nocte dormire non poſſunt, tantam moleſtiam percipiunt, ut multa etiam voluptatibus oblatis in præmium, non denuo eam ſeiperent; ſi ijs, qui dentium, aut oculorum, aut renum dolorem ſentiunt, intollerabilis ille paucorum etiam dierum ſpatio videtur, ſi animæ pœnis purgatorii, aut etiam inferni addictæ nonnunquam falſæ ſunt, unius horæ, quam illis in pœnis tranſegerunt, ſpatium adeò longum ſibi viſum eſt, ut annos centum, aut plures eo in loco ſe commoratos eſſe putarent, quanta acceſſio dolorum & pœnarum per ipſam æternitatem futura ſit? ſi ergo ad redimendum brevem dolorem dentium ulterò à voluptatibus abſtines, ulterò remedia etiam acerba eligis; an grave tibi quidquam videbitur, & exigatur ad ipſos inferni æternos cruciatus arcendos?

Confidera II. Si homines tot labores & incommoda perferunt in cibis conquirendis, & præparandis, ut momentaneam gulæ voluptatem percipiant; ſi multi longiſſima tempora in duriffimis ſervitijs exigunt, ut pauculis annis inter delicias & honores vivere poſſint; ſi dæmon olim facti eſt coactus, ſe, ſi unico momento Deum intueri liceret, omnia omnium damnatorum tormenta ad ipſum uſque iudicij diem libenter toleraturum, quid non tu libenter & quidem per totum vitæ tempus, & agere, & pati debeas, ut per totam

æternitatem sanctissimo Dei aspectu fruaris, eamque voluptatem percipias, quæ in nullius hominis cor ascendit.

Considera III. Si tam multi tantos labores & difficultates sive in scribendis libris, sive in periculis superandis, sive in voluptatibus respuendis, sive in ipsa morte obeunda, tam generosè exhauserunt, ut immortalem sibi in hoc mundo gloriam, eamque falsam & vanam parerent, quid tibi difficile accidere possit, ut in omnem æternitatem non apud paucos tantum, in cognitosque, sed omnes homines, quin & Angelos ipsùmque Deum summam veramque gloriam ac laudem obrineas. Colloq. ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quomodo saluberrimam hanc æternitatis considerationem in praxin reducere possis, nimirum si quotidie saltem semel, dum cubitum secedis, æternitatis memoriam renoves, atque ita te compares, ac si eà adhuc nocte dictæ æternitatis aditus tibi aperiendus esset; Deinde, si quoties tentatione aliqua v. g. vanæ voluptatis pulsaris, mox æternitatem tormentorum tibi objicias, occinâsque: momentaneum, quod delectat: æternum quod cruciat; Contrario verò, si tribulationes ingruunt, mutato ordine exclames: momentaneum, quod cruciat: æternum, quod delectat.

Considera II. Quam efficax sit hæc praxis, quamque multorum insignibus conversionibus eadem non semel sit confirmata.

Considera III. Quomodo tu eam hastenus arripueris, aut arripere certè deinceps velis. Colloq. ad Christum.

Pro tertia Die.

MEDITATIO I.

DE VIRTUTE IN GENERE.

Tessera.

Punctum I.

Considera I. Quid sit virtus in genere, nimirum quòd nihil aliud sit, quàm habitus, per quem ad opera-

pp 4

pera-